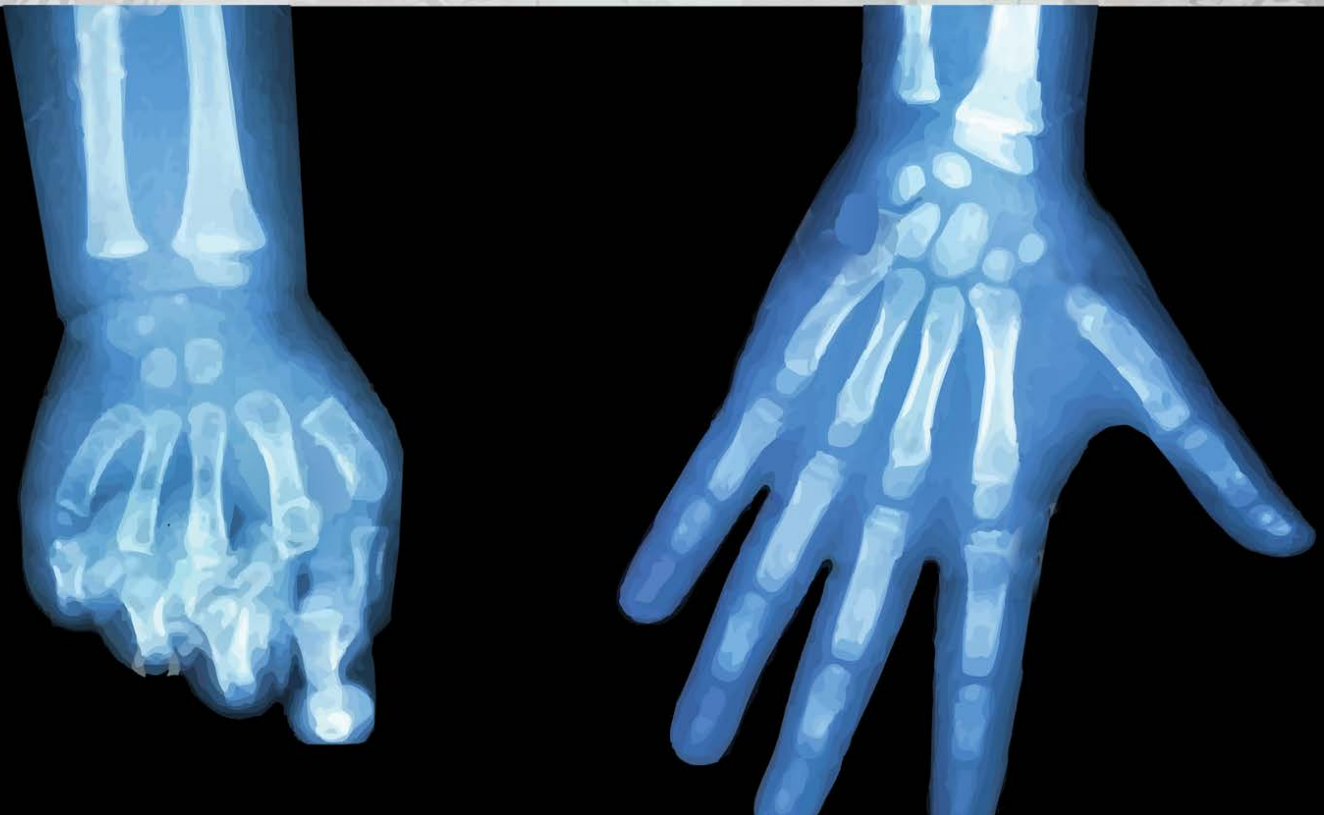

۴

درباره چیزهای بی ارزش و حتی مخربی
که دل مشغولی انسان قرن جدید شده‌اند

بازی هیچ یا پوچ

طرح: نوجوان

بزرگ خیلیا برا من کوچیکن!

حسین شکیب‌راد
سردبیر نوجوان

انجام نداده‌اند، ما هم از همین نسلیم. ادامه دهنده همین نسل خیلی خیلی معمولی با معجزه‌های کوچک، حتی از نقی معمولی، همسرهما سعادت، عضو شورای شهر علی آباد هم معمولی‌تریم. حتی چرخ دنیا برایمان نچرخید که سارا، نیکایی بشویم و رئیس دفتر مادر شورای شهری‌مان با حقوق ۳۳ میلیون تومانی، پشتمان گرم رفیق‌هایمان هم نیست که به قول یکی از آقایان، امر کنیم کل لواسان را به ناممان کنند.

هفته‌پیش به سرمان زد یک مطلب گزارش مصاحبه درباره مادرهای معمولی برویم. کسانی که با تمام دلسوزی‌های رومخ و قهرمانی‌های ریزریزشان جز تلاش برای تربیت درست، دلوپسی و دعای زیرلب برای موفقیت‌های شب امتحان، کار خارق‌عادی

و خانواده را آخر هفته ببریم جاده چالوس به هوای جوج و نوشابه. اما یک وقت فکر نکنید ما معمولی‌ها سقف آرزوها و کمال‌گرایی‌های فطری‌مان بندیک ماشین و حقوق ۳۳ میلیونی است‌ها، همین ما معمولی‌ها هستیم که یک روزی از دل قنات ملک استان کرمان گل می‌کنیم و می‌شویم قاسم سلیمانی، می‌شویم آرمان علی وردی دهه هشتادی بدون حقوق نجومی ناف خیابان آذربایجان. اصلاً کمال‌گرایی برای مادر چیزهای دیگری معنا پیدا می‌کند، فکرش را بکنید خیلی دم دستی نیست اگر با فیش حقوقی لورفته سر زبان‌ها بی‌اقتیم؟

ما دهه هفتادی‌ها و هشتادی‌های معمولی هستیم. یک روزهایی این ناامیدی وسط این همه رابطه بازی و نشدن‌ها و نچرخیدن چرخ دنیا به کام‌مان، بیخ‌گلو‌مان را می‌گیرد و می‌زنیم زیر کاسه کوزه هرچه درس خواندن و پشتکار و زحمت است و قهر می‌کنیم با دنیا و آدم‌ها. ما معمولی‌ها اشتیاق این را نداریم که بعد از کنکور فردا پدرمان سوییچ بنز بگذارد توی دست‌مان یا آیفون ۱۴ برای‌مان بخرد اما عوضش رویا پردازی‌های شبانه‌مان می‌شود سال سوم دانشگاه با درآمد تاکسی اینترنتی، یک پراید چند صد میلیونی با هزار زحمت بخریم

مزایده ۳۲۶۱ و ۳۲۶۲ و ۱۴۰۱/۳۲۶۲

خودرو و اقلام
مرکز فروش کوثر

شرح در صفحه ۶

پذیرش آگهی: ۴۹۱۰۵۰۰۰

jamejamdaily.ir

قالب‌های پوچ

